

stavil. Slava mu! Mnogo reči je jako globoko v serce nam seglo, da marsiktero oko se je v solzah topilo. Le dvoje bi gosp. pisatelju prijazno svetovali: eno je, naj bi krajsal priložaje, kateri serce človeško kažejo v silnem boji z dvomi, nadami in drugimi čutstvi, in naj čutenja ne prenapenja, — in drugo še potrebnije je, naj bi nikdar, kakor strele iz vedrega neba, smešni in šaljivi priložaji se mešali z žalostnimi. Taki berzni prestopki iz žalostink v smešnice mučijo serce gledavca višje kot se mu privilegajo. — Veselici pa moram, žalibog! dostaviti tudi žalostnico. Zagotoviti je sicer ne morem, al slišal sem jo od več strani in govorica gre v Zagrebu od ust do ust, da se bode glavnic (dnarji), ktero so domoljubi za ustanovljenje narodnega gledališča v napredek in razvitek narodne omike darovali, jim nazaj dala. Že je 71.000 fl. skupaj; se vé da to je še premalo za doveršenje cele naprave, — al vendar lep dnar je in za početek gotovo zadosten. Pravega domoljuba bi tudi merzilo, dar svoj nazaj vzeti. Je li to popolnoma gotovo, in kaj je tega krivo, ne vé. Bog daj, da ne bi se uresničilo!

K. Žavčanin.

Iz Siska na Svečnice dan. * Žitna kupčija pri nas še zmiraj miruje. Dolgo časa že ni bilo nobenega kupca iz Krajnskega; te dni se je vendar sopet eden oglasil in nekaj malega po nizki ceni nakupil, namreč blizo 2500 vagánov pšenice (po 85 funtov težke) po 4 fl. 15 kr., in tudi toliko koruze po 2 fl. 3 kr. Čeravno ni to velika kupčija, je vendar znamenje, da ljubljanski magazini so že zelo prazni in da v kratkem imamo več kupcev pričakovati, kar bo našo žitarijo sopet poživilo. Ako bo tudi pomorstvu kazalo se tudi tukaj z žitom oskerbeti, se smemo nadjati, da bo spomladi kupčije dosti. Zamolčati pa ne smemo, da bi treba bilo, da bi cena našega boljšega blaga se po dunajski in peštanski ceni znižala, sicer ne bo dosti kupca. Z vožnjo imamo pa še zmiraj nadlog po suhem in po vodi; ceste so od dveh dni sem zametene, da ni moč nikamor; voda pa, kakor se vreme obnaša, kmali hitro naraša kmali pada. Zavolj obilnega snega prihajajo vode zdaj večje. Danes je žitna cena pri nas tako-le: pšenica je po 3 fl. 50 kr. do 4 fl. 40 kr., napolica (soršica) po 2 fl. 45 kr. do 3 fl., rež pe 2 fl. 30 do 40 kr., korusa po 1 fl. 50 kr. do 2 fl. 3 kr., ječmen po 1 fl. 40 kr. do 2 fl., oves po 1 fl. 12 do 15 kr.

Iz Celja. Veseli me vsakokrat, ko utegnem častitim bravecom „Novic“ priobčiti kaj lepega ali prijetnega; danes tudi morem povedati nekaj prav imenitnega. V tem, ko naš presvitli Cesar potujejo po lepi Lombardii, ter Jih ondotni prebivavci slavijo pa blagoslovijo za mnogo pomilovanje; — v tem, ko bi človek mislil, da Njih Veličanstvo v Milanu gleda le na okinčane poslopja in Njim v čast napravljene svečanosti in da čuje le tisočglasno „Evviva“, ktero po vseh potih Mu nasproti doni; — v tem, pravim, spominja se dobrotljivi vladar tudi dalekih kronovin svojih, in kar se po njih godi; tudi bornih nesrečnikov ondi ne zabi ter jim olajšuje kar in kolikor more. To spričuje vesela novica, ktera je poslednje dni januarija došla v Celje. Preblagi Cesar so namreč pomilostili dva hudodelnika, ktera sta bila v tukajšni c. k. okrožni sodni obsojena na smert. Prizanesli so Cesar obema in smertno kazen premeniti blagovolili v ječo na nekoliko let.

J. Š.

Iz Ljubljane. V razjasnilo tiste novice, da se ima napraviti zúnaj Ljubljane blizo Sela nova sladkornica, smo prejeli od gosp. Peter Lülsdorfa sledeče verstice: „Veselilo me je unidan v „Novicah“ brati, da se v Ljubljani priprave delajo za novo sladkornico; al to, da je „neka družba“ kupila prostor med Ljubljanico in Selsko cesto, moram popraviti s tem, da le jez sem kupil omenjeno ledino, in da le jez sam sem lastnik tega prostora; zavolj naprave sladkornice pa se je več gospodov z menoj združilo. Drago mi bo, ako „Novice“ ta dostavek vzamejo v prihodnji list“.

Novičar iz raznih krajev.

Nova uredba avstrijske armade bode po najvišjem sklepu od 25. p. m. moč zadobila že 1. dan prihodnjega mesca. — Gospodje ministri, ki so se, kakor naši braveci vedó, že davnej v Milan k presv. Cesarju podali, niso tje šli le v povelicanje ondašnjih svečanost, temuč zavolj mnogih opravil, zavolj katerih so jih Cesar k sebi poklicali. Tudi ministra za bogočastje in nauk vsaki dan pričakujejo v Milan. Ako je gotovo, kar se pripoveduje, imamo kmali mnogo važnih reči pričakovati. Sliši se namreč, da se ima nek armada za toliko zmanjšati in toliko vojakov razpustiti, da se bojo prihranili vsi stroški za nenavadni stan armade, ki znašajo sedaj 102 mil. gold. na leto, in s tem se bo dnarna primanjka (deficit) od 132 milijonov zmanjšala le na 33 mil. Pa tudi stroški za navadni stan armade, kateri znašajo na leto 114 mil., se bojo nek po mnogih prihranilih v vseh razdelkih vojaškega oskerbnistva, zmanjšali za 10 milijonov. Govori se dalje, da begúni (dezertjerji) vsega cesarstva bojo pomilosčeni, kar se dosihmal v našem cesarstvu še nikoli ni zgodilo. Tudi se pripoveduje, da mnogočislani deželni poglavar Milaneški gosp. baron dr. Burger pride za ministra pravosodja (pravice) na Dunaj in da se bode sopet vpeljala očitna obravnava v civilnih kazenskih pravadah; sedanji gosp. minister pravosodja pa bo povzdignjen v predsednika najvišje sodnije. Vse to in še marsikaj drugega se pripoveduje, kar hoče Cesar doveršiti v blagi spomin svoje nazočnosti v Milanu. — Po najvišjem sklepu od 13. dec. l. l. ima tudi na Primorskem avstrijska vaga in mera edino veljavna biti. — Najvažnša novica na političnem polji je ta, da je uradni časnik „Moniteur“ očitno razglasil te dni, da francoska vlada iskreno želi, da se Moldava in Valahija zedinite v eno državo. Znano je bravecom našim, da od tega zedinjenja, ki ga hočete francoska in ruska (in menda tudi pruska) vlada, ki pa ga nočete avstrijska, angleška in turška, se je že veliko govorilo, in ker poslednji sultanov ferman ni nič spomnil od tega zedinjenja, se je smelo misliti, da so se vlade porazumile v tej zadevi, — kar sedaj kot strela iz jasnega neba udari glas „Moniteurjev“, da ta imenitna pravda ni še pri kraji. Sliši se, da se je avstrijski poslanec v Parizu baron Hübner berž potem podal k predsedniku francoskega ministerstva in ga prosil, naj mu pové, kaj da pomeni „Moniteurjev“ oklic, kateri žuga nov razpor vžgati. — Lord Palmerston kot prvi minister angleške vlade, je imel v državnem zboru, ki se je začel 3. dan t. m., že dosti odgovarjati in se dosti zagovarjati, ker posebno hudo ga je zavolj mnogih vladarstvenih reči napadel poslanec D'Israeli. Dozdej je srečno odbil vse pušice, ki so bile na-nj spušene; pa še več ga bo doletelo, kakor se kaže. — Sliši se, da vse, kar je Vergér v ječi spisal, je dala vlada sožgati. — Spet se govori od kralja Neapolitanskega, da se misli vladarstva odpovedati. — Rusovska vlada je spolnila kar je obljubila ptujim trgovcem, kateri ob rusovsko-turški vojski niso smeli svojega žita iz Odesse peljati in so zatega voljo veliko škodo terpeli; povernila jim je vso škodo s 600.000 sr. rublji, ktere so prejeli trgovci Rocca, Gopčević, Mandolfo in drugi. — Knez črnogorski Danilo se pripravlja prihodnji mesec na Dunaj. — V poslednji seji državnega zbora v Berlinu je neki poslanec prošnjo vložil, naj se napravijo povsod mertvašnice, v ktere se mora vsak merlič prenesti, in potem naj se zapali in sožge, ne pa pokoplje! — Nekdanjemu kurheškemu ministru Hassenpflugu, kateri, čeravno ga nobena živa duša ni mogla terpeti, se je vendar kot smola držal svoje službe, se sedaj taka godi, da ga v celi deželi nobeden noče za dobro plačilo v stanovanje vzeti. — Hudo zimo s silnim mrazom in snegom imajo tudi na Francozkem.

Pogovori vredništva. Gosp. Bl. V. na zg. P.: Vse bote dobili, le Pr. napevi še niso gotovi (poglejte poslednji „Oglasn.“).